

dem frit komme til den Anvendelse, der er den naturligste, og hvorfor vi egentlig anstafte dem. Vi anstafte dem langtfra alene, for at man skal beundre dem, men tillige, for at Kunstfandsen derved skal udvikle sig praktisk, og for at Personer, som af Naturen ere skillede dertil, skulle opmuntres til at efterligne dem, for derved fra Begyndelsen af at udvikle deres Kræfter paa den naturligste Maade, hvorved de ogsaa kunne have Udgang til at erhverve sig deres Livsophold. Derfor skal jeg tilraade absolut at forkaste § 1 og at blive ved at forkaste enhver Lov, der indeholder en Bestemmelse af denne Art, indtil vi faae en saadan, som er fri derfor, hvilket vi nok ville naae engang. — Ved Sagens første Behandling antydede jeg den Forskjel, man kunde gjøre mellem de for Sagens Regning offentlig udstillede Kunstværker og dem, der tilhøre den private Mand; men jeg har ikke villet stille Endringsforslag i den Retning, idet jeg for mit Vedkommende formener, at, naar en privat Mand har erhvervet et Kunstværk, maa han være Herr over dets Anvendelse, og jeg antager, at den Mededomsret, man vil give Kunstneren i det, han engang har faaet rundeligt betalt, er en feilagtig Opfattelse af dette Forhold. Det forekommer mig, som sagt, at være i absolut Modstrid at anstafte Kunstværker for offentlig Regning, og at udstille dem offentlig, medens man siger, at den ene Art kan eftergjøres, saa meget det skal være, uden at der er Spørgsmaal om, hvorvidt det skeer for Betaling eller ikke, medens man nægter det med Hensyn til den anden Art. Det er efter min Mening ikke rigtigt, det bør ikke findes i Loven, og jeg maa derfor tilraade, at man atter udstemmer § 1.

Indenrigsministeren: Som jeg allerede ved Sagens første Behandling antydede, lægger jeg for mit Vedkommende ikke nogen særdeles Vægt paa § 1. Jeg maa indrømme den ærede Ordfører, at den ikke vil have nogen stor praktisk Betydning eller vil medføre nogen særdeles pekuniær Fordeel for Kunstnerne, og at den ganske vist, i alt Fald i Begyndelsen, indtil der har dannet sig en fast Praxis ved Domstolene, vil medføre mange unyttige Processer; men paa den anden Side er der dog

ogsaa anført Grunde, som tale for at bibeholde den, og dertil hører navnlig ikke blot Hensynet til, hvad der tidligere er vedtaget i det andet Thing, men ogsaa, at selve Grundtanken i Paragrafen, som ogsaa den ærede Ordfører indrømmede, i og for sig er billig, om den end maa skee, hvad jeg for mit Vedkommende ikke har Noget imod, kunde trænge til at modificeres noget ved en Udvidelse af Undtagelserne i § 6, i hvilken Retning jeg ganske vist havde ventet et Endringsforslag efter de Ytringer, der i saa Henseende ved Sagens 1ste Behandling ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Hølbæk Amts 2den Valgreds (Tscherning). Forsaavidt den ærede Ordfører har fremhævet som en væsentlig Indvending mod § 1, at den Forseelse, som der konstitueres, er afhængig af det reent indre Moment, om Eftergjørelsen er skeet til Salg, hvilket efter hans Mening var noget særdeles U hensigtsmæssigt og Urigtigt, saa vil det vist være ham bekendt, at det Samme er Tilfældet med Hensyn til ikke saa Forsælses, der ere strafbare efter vor Lovgivning; navnlig gjælder det om ikke saa af de Forseelses, der gaae ud paa Indgreb i Eiendomsretten, at deres Strafegrad eller endog selve deres Strafbarhed væsentlig er afhængig af indre Momenter. — Det ærede Udvalg har foreslaaet, at det 2det Stykke af § 3 skulde udgaae, og jeg skal villig indrømme, at den deri indeholdte Bestemmelse ikke staaer i nogen nødvendig Forbindelse med det øvrige Lovudkast; men jeg har dog ikke fundet noget Væsentligt at erindre mod den, og jeg har derfor troet, at den kunde optages her efter det Forslag, som tidligere er vedtaget af Folkethinget. Forsaavidt den ærede Ordfører har meent, at denne Bestemmelse for en væsentlig Deel vilde kunne erstattes ad Bevilingsveien, gennem Indenrigsministeriet, maa jeg tilstaae, at det ikke er mig ganske klart, paa hvilken Maade dette skulde lade sig gjøre. — Mod de øvrige af Udvalget stillede Endringsforslag, ligesom mod det første og sidste af de af den ærede Rigsdagsmand for Veile (Eckardt) stillede Endringsforslag, veed jeg ikke Noget at erindre, og jeg har i og for sig heller ikke Noget imod de af den nævnte Rigsdagsmand under Nr. 2 og 3 stillede Forslag;